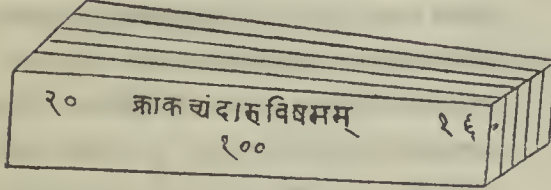

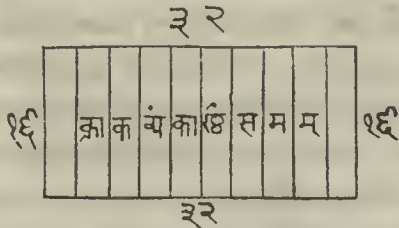
समाहतं पट्टखरेषु विहृतं करात्मकम् । उदाहरणम् ।
मूले नखा (२०) द्रु लमितोऽयं पट्टा (१६) द्रु लोऽयं पिण्डः
शताङ्गुलमितं किल यस्य दैर्घ्यम् । तदारुदारणपथेषु
चतुर्षु किं स्याद्विस्तारकं वद सखे ! गणितं द्रुतं मे ।
(तदाकारदर्शनचित्रम्)

न्यासः

पिण्डयोगश्च दलं । १८ । दैर्घ्येण १०० सङ्कु-
णितं १८०० । दारुदारणपथैश्चतुर्भिर्गुणितं ७२०० ।
पट्टखरेषु ५७६ विहृतं जातं करात्मकं गणितं २५२ ।
क्रकचान्तरे करणसूत्रं सार्जितम् । क्खिते तु यदि
तिथ्युक्तवर्त्मपिण्डविस्तृतिरहितः फलं तदा । इष्टिकाचिति-
द्वर्षाच्चित्तिस्त्रातक्राकचयवहृतौ खलु मूल्यम् । कर्माकार-
जनसम्प्रतिपत्त्या तन्मृदुत्वकठिनत्ववशेन । उदाहरणम् ।
यदि स्तृतिर्दलं ३२ मितान्गुलानि पिण्डस्तथा षोडश
यत् काष्ठे । केदेषु तिर्यङ्गेषु प्रचक्षु किं स्यात् फलं
तत्र करात्मकं मे ॥

न्यासः विस्तारः ३२ पिण्डः ११६ । पिण्डविस्तृतिरहितः
(तदाकारचित्रम् ।)

५१२ । दारुदारणमार्गेर्नवभिहृता ४६०८ । पट्ट-
खरेषु ५७६ विहृता जातं फलं हस्ताः । ८ ।

क्रकचा स्त्री क्रकचस्तदाकारोऽस्यस्याः अरि० अच् टाप् ।
केतकीवृक्षे रत्नमा० ।

क्रकण पु० क्र इति कण्ठि शब्दायते कण-यच् । (कयार)
पञ्चभेदे अमरः स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।

क्रकर पु० क्र इति शब्दं कर्तुं शीनमस्य ताच्छील्ये ट ।

क्रकणं (कयार) पश्चिणि अमरः स्त्रियां ङीप् ।
२ करीरवृक्षे शकरपत्तास्त्रे च पु० ४ दीने त्रि० भेदि०
“चोरयित्वा तु पत्तोर्षं कृकरत्वं नियच्छति” भा० अनु०
१११ च० । “चकोरकलविहङ्गमयूरक्रकरोत्याद्युपक्रमे “वि-
ष्कराक्षयः शीनमधुराः कषाया दोषशमनाश्च” इति
सामान्यत उक्ता “वातपित्तहरा वृष्या मेधाग्निबल
वर्धनाः । लघवः क्रकराः हृद्यास्तथा चैवोपचक्रकाः”
सुश्रु० तन्मांसगुणा उक्ताः ।

क्रुतु पु० क-कत । यूपसहिते, सोमसाध्ये यज्ञे, २ संक-
ल्पे, ब्रह्मणोमानसे एते शर्वाभेदे, ४ पञ्चभेदे, ५ रन्दि-
येषु च । द्विष्णौ तस्य सर्वयज्ञस्यत्वेन सूपयज्ञ
रूपत्वमपीदं यथाह “यत्तद्विज्यो महेज्यश्च क्रतुः सतं सतं
गतिः” विष्णुस० । “सर्वयज्ञस्वरूपत्वात् यज्ञः यूपसहि-
तोयज्ञः क्रतुरिति” भाष्यम् । तेन क्रतुशब्दस्य यूपस-
हितयज्ञबोधकता । अतएव तत्तद्यागे यूपविशेषाः शत-
पथब्राह्मणादौ उक्ताः । तत्र सोमसाध्ययागाश्च तत्र
क्रतवः “लीन् क्रतूनन्वाह्याग्नेयसूपस्यमाश्विनम्” सुतौ “इ-
त्यग्नेयः क्रतुः अणोपस्यः” “अथाश्विनः” आश्व० सू०
४।१।८।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।
सूत्रेषु दर्शिताः । अन्येऽपि क्रतवो-
वेदेषु दर्शितास्ततएव वगम्याः । संकल्पस्य कासनाधीनः
चित्तवृत्तिभेदः यथोक्तम् “कामः क्रतुः कर्मा जन्मेत्येवमेपां
क्रमोभवेत् । उंसोया विप्रयापेक्षा स काम इति भययते ।
स एव वर्जमानश्चेत् क्रतुत्वं प्रतिपद्यते” । “सचेरतिशयः
कास्ये विषये क्रतुरीर्यते” इत्युक्ते ऽरुचेराधिक्ये
च । दप्रज्ञायां निष० । एस्तवनादिकर्माणि च ।
“पुरुष्टुत ! क्रत्वा नः सस्ति” ऋ० ४।२।११। “क्रत्वा
कर्माणां स्तुत्यादिहेतुना” भा० । क्रतुनामा सुनिश्च “ब्र-
ह्मणोमानसाः एता विदिताः षण्महर्षयः । मरीचिर-
त्रङ्गिरारसौ एलस्यः एलहः क्रतुः” भा० आ० ६५ अ०
उक्तः । “क्रतोरपि क्रियाभार्या वाक्स्थित्यान् स्तुतयः ।
कधीन् पट्टिषह्मणाणि उच्यन्ते ब्रह्मतेजसा” भा० ४।१।३२।
तदंशाद्युक्तम् “ससर्जं सृष्टिं तद्रूपां सृष्टिमुच्छिन् प्रजा-
पतीन् मरीचिमत्रङ्गिरसौ एलस्यं एलहं क्रतुम् ।
वसिष्ठश्च मृहातेजाः सोऽसृजत् सप्त मानसान्” हरियं०
१ अ० । विश्वदेवाश्च तयोदश यथा
“आत्मार्यं चासृजत् पुत्रान् लोककर्तृन् पितामहः । विश्वे
प्रजानां पतयो येभ्यो लोका विनिःसृताः । विश्वेशं प्रथमं
नाम मृहातपसमात्मजम् । सर्वान्ममपदं पुण्य नान्ना